Hukuk Bölümü 2010/273 E., 2010/241 K.

"İçtihat Metni"

Davacı : R. K.

Vekili : Av. N. B.

Davalı : Söke Ovası Sulama Birliği Başkanlığı

Vekili : Köseoğlu Eröz Kurtuluş Av.Ort.

O L A Y : Aydın İli Söke Sulama Birliği Başkanlığı'nın 26.11.2008 gün ve 2008-102 sayılı Birlik Encümen kararı ile, R. K.'ın dört ayrı tutanakla arazilerine izinsiz su aldığının tespit edildiğinden bahisle 4.6.2008 tarihli Meclis kararı ve buna istinaden aynı tarihli Encümen kararı gereğince toplam 9.350 YTL para cezası verilmesine karar verilmiştir.

Davacı vekili, para cezasına karşı adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

SÖKE 1. SULH CEZA MAHKEMESİ; 10.2.2009 gün ve D.İş:2008/372, D.İş K:2008/372 sayı ile, başvuru sahibi R K. vekili Av. N. B.'ün başvuru talebinin 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 28/8-b maddesi gereğince idari yaptırım kararının hukuka uygun olmaması nedeniyle taleplerinin kabulü ile; başvuru sahibi hakkında Söke Sulama Birliği Başkanlığı tarafından düzenlenen 26.11.2008 tarih ve 2008/102 sayılı 9.350 TL tutarındaki idari para cezasına ilişkin Birlik Encümen kararının hukuka aykırı olması nedeniyle 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 28/8-b maddesi gereğince iptaline karar vermiş; bu karara yapılan itiraz üzerine SÖKE AĞIR CEZA MAHKEMESİ; 2.3.2009 gün ve D.İş:2009/163 sayı ile, Anayasa'nın "Mahalli İdareler" başlıklı 127. maddesinin son fıkrasında, "Mahalli İdarelerin belirli kamu hizmetlerinin görülmesi amacı ile, kendi aralarında Bakanlar Kurulunun izni ile birlik kurmaları, görevleri, yetkileri, maliye ve kolluk işleri ve merkezi idare ile karşılıklı bağ ve ilgileri kanunla düzenlenir..." kuralına yer verildiği; mülga 1580 sayılı Belediye Kanunu'nun 133. maddesinde, "Belde ve köyler, vilayet idarei hususiyeleri kendilerine kanunlarla verilen mecburi veya ihtiyari vazifelerin bir veya bir kaçını müşterek tesisat ve idare ile ifa için birlik tesis edebilirler" hükmünün yer aldığı ve aynı Yasanın 138. maddesinde ise, "Birlikler hükmi şahsiyeti haiz amme müesseseleridir. Vazifelerini ifa ettikleri mahalli idarelerin bu vezaifi ifa hususunda haiz oldukları hukuk ve salahiyeti haizdirler..." denildiği; işlemin tesisinden sonra yürürlüğe giren 26.5.2005 tarih ve 5355 sayılı Mahalli İdare Birlikleri Kanunu'nun 3. maddesinde; Mahalli idare birliğinin, "Birden fazla mahalli idarenin, yürütmekle görevli oldukları hizmetlerden bazılarını birlikte görmek üzere kendi aralarında kurdukları kamu tüzel kişisi" şeklinde tanımlandığı; 4. maddesinde, Birliğin, birlik tüzüğünün kesinleşmesinden sonra Bakanlar Kurulunun izni ile kurulacağı ve tüzel kişilik kazanacağının ifade edildiği; 5. maddesinde de, Tüzüğün kabul edilmesi koşulları ve tüzükte yer alacak hususların belirlendiği, Söke Ovası Sulama Birliği'nin, anılan yasal düzenlemelere göre kurulmuş, kamu tüzel kişiliğine sahip bir yerel yönetim birimi olduğu, itiraz konusu olayda Birlik Tüzüğünün 47. maddesi, Söke Ovası Sulayıcı Grupları ve Sulayıcılar Yönetmeliğinin 5. maddesinin f fıkrası, 4.6.2008 tarihli Birlik meclisi ve Birlik encümeni kararlarına istinaden Reşit Kocabaş adına izinsiz su alma cezası tahakkuk ettirdiği, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. ve 4. maddelerinden söz ederek, başvuruya konu izinsiz su alma cezası tahakkuk ettirilmesi işleminin kanundan kaynaklanmayıp, Birlik tüzük ve yönetmeliği ile Birlik meclis ve encümen kararlarına istinaden tesis edildiği, Kabahatler Kanunu'nun 2. ve 4. maddeleri karşısında, söz konusu izinsiz su alma eyleminin kabahat, tesis edilen işlemin de idari yaptırım niteliğinde olmadığı, bununla birlikte, söz konusu işlemin, kamu tüzel kişiliğine sahip bir yerel yönetim birimi olan Söke Ovası Sulama Birliği tarafından kamu gücüne dayanılarak resen ve tek yanlı olarak tesis edilmesi, keza Söke Ovası Sulama Birliği Tüzüğünün 35. maddesinde birlik gelirlerinin tahsilatında belediyelerde uygulanan formlar, makbuzlar ve usulün uygulanacağının, Söke Ovası Sulayıcı Grupları ve Sulayıcılar Yönetmeliğinin 3. maddesinin C bendinin I fıkrası uyarınca birlik alacaklarının 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edileceğinin belirtilmiş olması karşısında, bir idari işlem niteliğinde olduğu, bu nedenle Söke Ovası Sulama Birliği'nce Reşit Kocabaş adına izinsiz su alma cezası tahakkuk ettirilmesinden doğan davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında görüm ve çözümü gerekmekle bu hususta idari yargı yerlerinin görevli bulunduğunun anlaşıldığı, Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 1.11.2004 tarih ve 2004/47-71 E, K ve 5.2.2007 tarih ve 2006/214 Esas, 2007/8 Karar sayılı kararlarının da bu doğrultuda olduğu, tüm bu nedenlerle itiraz eden Söke Ovası Sulama Birliği Başkanlığı vekilinin itirazının bu yönüyle haklı görülerek Söke 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 10.2.2009 tarih ve 2008/372 D.İş sayılı kararının kaldırılmasına, başvuru sahibi Reşit Kocabaş'ın iptalini talep ettiği idari yaptırım kararı sulh ceza mahkemesinde incelenebilecek kararlardan olmadığından, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 28/1-b maddesi gereğince başvurusunun reddine karar vermenin icap ettiği gerekçesiyle itirazın kabulü ile, Söke 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 10.2.2009 tarih ve 2008/372 D.İş sayılı kararının kaldırılmasına, başvuru sahibi Reşit Kocabaş'ın itiraz ettiği idari yaptırım kararı sulh ceza mahkemesinde incelenebilecek kararlardan olmadığından, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 28/1-b maddesi gereğince başvurusunun reddine kesin olarak karar vermiştir.

Davacı vekili, bu kez, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

AYDIN 1. İDARE MAHKEMESİ; 15.4.2009 gün ve E:2009/325, K:2009/924 sayı ile, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 142. maddesinde; mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usullerinin kanunla düzenleneceğinin öngörüldüğü, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun muhtelif maddelerinden söz ederek, Söke Ovası Sulayıcı Grupları ve Sulayıcılar Yönetmeliği'nin "Ceza Hükümleri" başlıklı 5. maddesinin (f) bendinde; "Sıra harici ve kaçak su kullananlar ile kullandıranlara 100 TL'den 2.000 TL'ye kadar para cezası kesileceği" hükmüne, (g) bendinde ise; 5. maddedeki para cezalarını 20 katına kadar arttırmaya, Birlik Encümeninin yetkili olduğu hükmüne yer verildiği, dava dosyasının incelenmesinden; davacıya ait S2-Y6-1 tersiyeri 3904 parselde kayıtlı 35,4 dönüm, 3423 parselde kayıtlı 20,5 dönüm, S2-Y6-1 tersiyeri 4819 parselde kayıtlı 5,8 dönüm ve 4814 parselde kayıtlı 5,3 dönüm, S2-Y4 azmak mevkii 3357 parselde kayıtlı 15 dönüm, S2-Y4 azmak mevkiinde 101 parselde kayıtlı 17,7 dönümlük arazilerin lll. suyunun izinsiz olarak yapıldığının sırasıyla 7.8.2008 tarih ve 2184, 2183 sayılı, 6.8.2008 tarih ve 2182, 2181 sayılı tutanaklar ile yapılan tespitlere dayanılarak Söke Ovası Sulama Birliği Encümeni'nin 26.11.2008 tarih ve 2008/102 sayılı kararı ile davacıya 9.350 TL idari para cezası verildiği, bu Encümen kararının iptali istemiyle Söke Sulh Ceza Mahkemesi'nde açılan davada, 10.2.2009 tarih ve 2008/372 D.İş nolu karar ile, davanın kabulüne ve Encümen kararının iptaline karar verildiği, davalı idare tarafından yapılan itiraz üzerine Söke Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2.3.2009 tarih ve 2009/163 D.İş nolu kararı ile, Sulh Ceza Mahkemesi kararının, Encümen kararının iptali istemiyle açılan davanın idari yargının görev alanına girdiği gerekçesiyle kaldırılması üzerine görülmekte olan davanın açıldığının anlaşıldığı, yukarıda anılan Yasa hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden; idari yaptırım kararlarına karşı, ilgili mevzuatında yargı yoluna ilişkin açıkça idari yargı merciinde dava açılabileceğine ilişkin hüküm bulunması durumunda idare mahkemesinde (Mahkemelerinde), açıkça idari yargı merciinde dava açılabileceğine ilişkin herhangi bir hüküm bulunmaması durumunda ise, Kabahatler Kanunu hükümleri uyarınca adli yargının görevli olduğunun anlaşıldığı, dava konusu uyuşmazlığın tesis edildiği tarih itibariyle dava konusu uyuşmazlığa uygulanacak olan Mahalli İdareler Birliği Kanunu, Söke Ovası Sulama Birliği Tüzüğü ve Yönetmeliğinde idari yargı merciinde dava açılabileceğine ilişkin herhangi bir hüküm bulunmadığı, bu durumda, olayda görevli yargı merciinin toplum düzenini, genel ahlâkı, genel sağlığı, çevreyi ve ekonomik düzeni korumak amacıyla kabahatlere ilişkin genel ilkeleri, kabahatler karşılığında uygulanabilecek olan idari

yaptırımların türleri ve sonuçlarını, kabahatler dolayısıyla karar alma sürecini, idari yaptırıma ilişkin kararlara karşı kanun yolunu ve idari yaptırım kararlarının yerine getirilmesine ilişkin esasları düzenleyen bir Kanun olan Kabahatler Kanunu hükümleri uyarınca belirlenmesi gerektiği, anılan Kanunun 3. maddesinde de, bu Kanunun genel hükümlerinin diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanacağının açık olarak düzenlendiği ve idari para cezası, mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırımlara karşı sulh ceza mahkemesinde dava açılacağı düzenlemesine yer verildiği, bu durumda; idari para cezası verilmesine ilişkin Encümen kararına ilişkin dava konusu uyuşmazlığa uygulanacak ilgili mevzuatta idari yargı merciinde dava açılabileceğine ilişkin herhangi bir hüküm bulunmaması nedeniyle dava konusu idari para cezasının görüm ve çözümünün yukarıda yer verilen hükümler uyarınca adli yargı mercilerinin görev alanında bulunduğundan davanın görev yönünden reddinin icap ettiği gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar, DANIŞTAY SEKİZİNCİ DAİRESİ'nin; 9.6.2010 gün ve E:2010/2949, K:2010/3374 sayılı kararı ile onanmak suretiyle kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mahmut BİLGEN, Ramazan TUNÇ, Ayper GÖKTUNA, Nüket YOKLAMACIOĞLU, Muhittin KARATOPRAK ve Sedat ÇELENLİOĞLU'nun katılımlarıyla yapılan 1.11.2010 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği…

…" açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

Adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece adli yargı dosyası ile birlikte Mahkememize gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Nurdane TOPUZ'un, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Mehmet AKKAYA'nın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

Dava, davalı Birlik tarafından, Birlik Tüzüğünün 47. ve Söke Ovası Sulayıcı Grupları ve Sulayıcılar Yönetmeliğinin 5. maddesinin (f) bendine aykırı olarak, arazisini izinsiz olarak suladığından bahisle Birlik Encümeni kararıyla davacıya verilen para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

Anayasa'nın "Mahalli İdareler" başlıklı 127. maddesinin son fıkrasında, "Mahalli idarelerin belirli kamu hizmetlerinin görülmesi amacı ile, kendi aralarında Bakanlar Kurulunun izni ile birlik kurmaları, görevleri, yetkileri, maliye ve kolluk işleri ve merkezi idare ile karşılıklı bağ ve ilgileri kanunla düzenlenir…

…" kuralına yer verilmiştir.

11/06/2005 tarih ve 25842 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 26/5/2005 tarih ve 5355 sayılı Mahallî İdare Birlikleri Kanunu'nun "Amaç" başlıklı 1. maddesinde, Kanunun amacının; mahallî idare birliklerinin hukukî statüsünü, kuruluşunu, organlarını, yönetimini, görev, yetki ve sorumlulukları ile çalışma usûl ve esaslarını düzenlemek olduğu açıklanmış, 3. maddesinde; Mahallî idare birliği, "Birden fazla mahallî idarenin, yürütmekle görevli oldukları hizmetlerden bazılarını birlikte görmek üzere kendi aralarında kurdukları kamu tüzel kişisi" şeklinde tanımlanmış; 4. maddesinde, Birliğin, birlik tüzüğünün kesinleşmesinden sonra Bakanlar Kurulunun izni ile kurulacağı ve tüzel kişilik kazanacağı; 5. maddesinde, Tüzüğün kabul edilmesi, onaylanması, kesinleşmesi ile Birlik tüzüğünde bulunması zorunlu hususların neler olduğu belirtilmiş; 13. maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde; "Kanunlarda öngörülen cezaları vermek" Birlik encümeninin görev ve yetkileri arasında sayılmış; maddenin son fıkrasında; Birlik encümeninin toplantıları, kararları ile çalışma esas ve usûlleri hakkında bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde, Belediye Kanununun belediye encümenine ilişkin hükümlerinin uygulanacağı ifade edilmiştir.

Dava konusu işlemin dayanakları olarak gösterilen; "Söke Ovası Sulama Birliği Tüzüğü"nün 1. maddesinde, Birliğin, kamu tüzel kişiliğine sahip olduğu; 25. maddesinin birinci fıkrasının 7. bendinde, kanunlar, ilgili diğer mevzuat ve Birlik Meclisi kararlarıyla öngörülen cezaları uygulamanın, Birlik encümeninin görev ve yetkileri arasında olduğu; 47. maddesinde ise, bu tüzüğün uygulanmasına ilişkin esasların yönetmeliklerle düzenleneceği belirtilmiş; Tüzüğün, sulama suyu ücretlerini zamanında ödemeyen mükellefler hakkında alacak takibinin Borçlar Kanunu ve İcra ve İflas Kanunu hükümlerine göre yapılacağına ilişkin 35. maddesine karşılık; Birlik Tüzüğüne istinaden hazırlanan "Söke Ovası Sulayıcı Grupları ve Sulayıcılar Yönetmeliği"nin "Tahsilat İşlemleri" başlıklı 3-C maddesindeki farklı bentlerde; süresinde ödenmeyen sulama suyu ücretlerindeki gecikme faizlerinde, diğer alacakların tahsilinde 6183 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı açıklanmış; Yönetmeliğin, "Ceza Hükümleri" başlığını taşıyan 5. maddesinin (f) bendinde; sıra harici ve kaçak su kullananlar ile kullandıranlara 100 YTL'den 2.000 YTL'ye kadar para cezası verileceği belirtilmiş; 6. maddesinde ise; 5. maddedeki para cezalarını 20 katına kadar arttırmaya, Birlik encümeninin yetkili olduğu hükmü yer almıştır.

Anılan düzenlemelerde, davalı Birliğin, kamu tüzel kişiliğine sahip yerel yönetim birimi olduğu kuşkusuzdur. Birlik Tüzüğünde, Birlik gelirlerinin takip ve tahsil usulünün Borçlar ile İcra ve İflas Kanunu hükümlerine göre yapılacağı; Yönetmelikte ise, alacakların tahsilinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerinin uygulanacağının öngörülmesine karşılık; mevzuat hükümlerinde, para cezasına itiraz konusunda kanun yoluna ilişkin bir düzenlemenin yer almadığı görülmektedir.

Öte yandan; 30.3.2005 gün ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 6.12.2006 gün ve 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesiyle değiştirilen 3. maddesinde, "(1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır"; Kanunun "Başvuru yolu" başlıklı 27. maddesinin 1. fıkrasında ise, "İdari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir" düzenlemeleri yer almıştır.

Bu düzenlemelere göre; Kabahatler Kanunu'nun, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, dava konusu işlemin dayanağı olarak gösterilen mevzuatta idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Yasa hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Sulh Ceza Mahkemesince işin esası yönünden verilen kararı, Mahkemenin görevsiz olduğu gerekçesiyle kaldıran Söke Ağır Ceza Mahkemesi kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Söke 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nce işin esası yönünden verilen kararı, Mahkemenin görevsiz olduğu gerekçesiyle kaldıran SÖKE AĞIR CEZA MAHKEMESİ'nin 2.3.2009 gün ve D.İş:2009/163 sayılı KARARININ KALDIRILMASINA, 1.11.2010 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.